

Luke 24

ASVh with Comments

Summary. This chapter is important in the teaching about the bodily resurrection of the Lord Jesus. Also, this chapter tells all true believers that the beloved Son of God has taught His disciples to go out and tell the good news about the risen Lord Jesus, who comes to save their souls. This good news cannot be kept only for the disciples, but they all must go out and spread this good news. The next person who has heard the good news also receives the same duty to go out and proclaim the same good news to all.

บทสรุป ในบทนี้มีคำสอนที่สำคัญเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพในร่างของพระเยซูเจ้า ด้วยกัน

บทนี้ได้บอกแก่ผู้มีความเชื่อทั้งหมดว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สอนเหล่าสาวกของพระองค์ให้ออกไปและบอกข่าวดีเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพผู้ซึ่งได้มาเพื่อช่วยวิญญาณของพวกเขาให้รอด ข่าวดีนี้ไม่สามารถเก็บไว้เพียงเหล่าสาวกเท่านั้น แต่ทุกคนต้องออกไปและกระจายข่าวดีนี้ คนต่อมาที่ได้ยินข่าวดีนี้ด้วยกันได้รับหน้าที่เดียวกันให้ออกไปและประกาศข่าวดีเดียวกันแก่ทุกคน

Luke 24:1-12. *The resurrection of the Lord Jesus.* A group of women who followed the Lord Jesus from Galilee witnessed the empty tomb on the first day of the week. Two angels spoke to them and told them that “He is risen.” They were reminded of how He told them that “the Son of Man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day arise.”

ลูกา 24:1-12 การฟื้นคืนชีพของพระเยซูเจ้า กลุ่มของผู้หญิงที่ได้ติดตามพระเยซูมาจากกาลิลีเป็นพยานถึงหลุมศพที่ว่างเปล่าในวันแรกของสัปดาห์ พุทธสวรค์สองตนพูดกับพวกเขาและบอกแก่พวกเขาว่าพระองค์นั้นได้ฟื้นคืนชีพและย้ายเตือนพวกเขาถึงว่าอย่างไรที่พระองค์ได้บอกแก่พวกเขาว่า “บุตรมนุษย์ต้องถูกมอบเข้าสู่มือของพวกคนบาป และถูกตรึงบนกางเขน และสามวันฟื้นคืนชีพ”

Luke 24:13-32. *The Lord Jesus appears to His two disciples.* The Lord Jesus appeared to these two in His heavenly form as they were on the road to Emmaus. This section of Scripture shows that the purpose of spreading good news about the Lord Jesus has started. Verses 19 to 24 summarize the good news for us, and there is always a way to tell someone the good news. The Lord Jesus is alive, and He has both His human body and His heavenly body joined together now, and His Spirit covers all the earth.

ลูกา 24:13-32 พระเยซูปรากฏต่อสาวกสองคนของพระองค์

พระเยซูเจ้าปรากฏแก่ทั้งสองนี้ในรูปสวรค์ของพระองค์เมื่อพวกเขากำลังเดินทางไปยังเอมาอุส

ในส่วนนี้ของพระคำเขียนได้แสดงถึงจุดประสงค์ของการกระจายข่าวเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น ข้อ 19 ถึง 24 ได้รวบรวมสำหรับเราถึงข่าวดี และในที่สุดตลอดเวลาจะมีทางเพื่อบอกบางคนถึงข่าวดี พระเยซูมีชีวิต

และพระองค์มีทั้งร่างมนุษย์ของพระองค์และร่างสวรค์ของพระองค์รวมอยู่ด้วยกันในเวลาอันนี้และพระวิญญาณของพระองค์อยู่ทั่วโลก

Luke 24:33-48. *The Lord Jesus appears to all His disciples.* In the evening of the same day, when the Lord Jesus arose from the grave, He appeared to His eleven apostles and to other disciples who were gathered with them. The Lord showed “to them the hands and the feet” to prove that He is alive, and He rose in His body, as He told them, and that He is not a Spirit but has flesh and bones. Then He ate “a piece of a broiled fish” before them and taught them to understand the Scriptures concerning Him that “He must suffer and rise on the third day.”

ลูกา 24:33-48 พระเยซูปรากฏแก่เหล่าสาวกทั้งหมดของพระองค์ ในตอนเย็นวันเดียวกัน เมื่อพระเยซูฟื้นออกมาจากหลุมศพ

พระองค์ปรากฏต่ออัครสาวกทั้งสิบเอ็ดของพระองค์และสาวกคนอื่น ๆ ที่ได้มารวมกับพวกเขา พระเจ้าได้แสดง “แก่พวกเขามือและเท้า”

เพื่อพิสูจน์แก่พวกเขาว่าพระองค์ยังคงมีชีวิตอยู่ และพระองค์ฟื้นคืนชีพในร่างของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้บอกแก่พวกเขา

และว่าพระองค์นั้นเองไม่ใช่เพียงแต่วิญญาณแต่มีเนื้อและกระดูก แล้วพระองค์เสวยอาหาร “ปลาต้มชิ้นหนึ่ง” ต่อหน้าของพวกเขา

และแล้วพระองค์สอนพวกเขาเพื่อให้เข้าใจพระคำสอนเกี่ยวกับพระองค์ที่ว่าพระองค์นั้นต้องรับความทรมานและฟื้นคืนชีพในวัน ที่สาม

Luke 24:49. *The Lord Jesus instructs the disciples.* In a different appearance to the disciples, the Lord Jesus told them to wait in the city for the promise of the Father, which He would send, namely the Holy Spirit.

ลูกา 24:49 พระเยซูกล่าวกับเหล่าสาวก ในการปรากฏครั้งอื่นกับเหล่าสาวก

พระเยซูบอกพวกเขาให้รออยู่ในเมืองสำหรับสัญญาของพระบิดาซึ่งพระองค์จะส่ง พระนามคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

Luke 24:50-53. *The Ascension of the Lord Jesus into heaven.* Before the Lord Jesus' departure, Ascension into heaven, He Himself led the disciples out as far as Bethany, somewhere on the Mount of Olives. There, He was separated from them, and His own Spirit carried His human body into heaven. Now, His heavenly body is joined with His human body, and He is seated at the right hand of the Father in heaven.

ลูกา 24:50-53 การเสด็จขึ้น ก่อนที่พระองค์จะจากไป การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

พระเยซูพระองค์เองนำเหล่าสาวกออกไปไกลยังเบธานีเป็นที่ซึ่งอยู่บนภูเขามะกอกเทศ

ที่นี่พระองค์ได้แยกไปจากพวกเขาและพระวิญญาณของพระองค์เองแบกร่างมนุษย์ของพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์ เวลานั้น

ร่างสวรรค์ของพระองค์นั้นได้รวมกับร่างมนุษย์ของพระองค์ และพระองค์นั่งอยู่ทางขวามือของพระบิดาในสวรรค์

¹ But on the first day of the week, at early dawn, they came to the tomb, bringing the spices which they had prepared.

¹ แต่ในวันแรกของสัปดาห์ เวลาเช้ามีด พวกเขาอาจยังหลุมศพ นำเครื่องหอมซึ่งพวกเขาได้เตรียมไว้

Comments 24:1. For verses 1 to 10, see Comments Matthew 28:1-8 and Comments Mark 16:1-8.

For this verse see Comments Matthew 28:1 and Comments Mark 16:1-2.

Matthew 28:1a says, "after the Sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week." The Sabbath day really starts on Friday at sunset and ends on Saturday at sunset, as per our gentile day system (See Comments Matthew 26:17).

ความเห็น 24:1 สำหรับข้อ 1 ถึง 10 มองมัทธิวความเห็น 28:1-8 และมาระโกความเห็น 16:1-8

สำหรับข้อนี้มองมัทธิวความเห็น 28:1 และมาระโกความเห็น 16:1-2

มัทธิว 28:1 กบอกว่า "หลังจากวันสะบาโต เมื่อเช้าตรู่ในวันแรกของสัปดาห์"

วันสะบาโตจริงแล้วเริ่มวันศุกร์เมื่อตะวันตกและสิ้นสุดวันเสาร์เมื่อตะวันตก สำหรับพวกเขาคนนอกระบบวัน (มองมัทธิว 26:17)

In the old times, the Lord's people set the Sabbath day early on Friday at sunset; from that moment on, it was the Sabbath day. We are still on Friday, but the sun has gone down, and Friday has ended for them, and at that moment, it became Saturday. In the Jewish time setting, Saturday (the Sabbath) started at sunset on Friday. From Friday at sunset until Saturday at sunset, it was considered the Sabbath day. The women went to the tomb on Sunday very early in the morning before sunrise.

See Mark Comments 16:1-2 for events analysis.

ในสมัยโบราณ ประชาชนของพระเจ้าตั้งวันสะบาโตเช้ามีดของวันศุกร์เมื่อตะวันตกและจากเวลานั้นไปนั้นคือวันสะบาโต เรายังอยู่ในวันศุกร์

แต่พระอาทิตย์ได้ตก และวันศุกร์ได้สิ้นสุดลงสำหรับพวกเขาและในเวลานั้นมันกลายเป็นวันเสาร์ ในพวกเขียเวลาได้ตั้งขึ้น วันเสาร์ (สะบาโต)

เริ่มต้นเมื่อพระอาทิตย์ตกของวันศุกร์ จากพระอาทิตย์ตกของวันศุกร์จนกระทั่งถึงวันเสาร์ มันถือว่าเป็นวันสะบาโต

เหล่าผู้หญิงได้ไปยังหลุมศพวันเสาร์เช้ามีดก่อนพระอาทิตย์ขึ้น

มองความเห็นมาระโก 16:1-2 สำหรับสำหรับภาววิเคราะห์เหตุการณ์

² And they found the stone rolled away from the tomb.

² และพวกเขาพบว่าก้อนหินได้กลิ้งออกจากหลุมศพ

Comments 24:2. Matthew 28:2 says, "an angel of the Lord descended from heaven, and came and rolled away the stone, and set upon it." See Matthew Comments 28:2-7.

ความเห็น 24:2 มัทธิว 28:2 บอกว่า "ทูตสวรรค์ของพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ และมาและกลิ้งก้อนหินออกไป และนั่งบนมัน" มองมัทธิวความเห็น 28:2-7

³ And they entered in and found not the body of the Lord Jesus.

³ และพวกเขาเข้าไป และไม่พบร่างของ พระเยซูเจ้า

Comments 24:3. As the Bible tells us, this tomb belongs to Joseph. He was a wealthy man, and his tomb was large, so few people could easily enter inside.

ความเห็น 24:3 ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกแก่เรา หลุมศพนี้เป็นของโยเซฟ เขาเป็นคนมีฐานะดีและหลุมศพนั้นใหญ่ คนจำนวนหนึ่งสามารถเข้าไปภายในได้ง่าย

⁴ And it came to pass, while they were perplexed **about this**, behold, two men stood by them in dazzling **garments**;

⁴ และเมื่อเวลาได้ผ่านไป ขณะที่พวกเขางงเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้น ดูเถิด ชายสองคนยืนอยู่ข้างๆพวกเขาในเครื่องนุ่งห่มเป็นมันระยับ

Comments 24:3-4. These are angels, but they used the covering of look like men. (See Mark Comments 16:5).

ความเห็น 24:3-4 นี่คือเหล่าทูตสวรรค์ แต่พวกเขาได้ปกคลุมตัวพวกเขาให้มองเหมือนผู้ชาย (มอชมาระโกความเห็น 16:5)

⁵ and as they were **terrified of them** and bowed down their faces to the **ground**, they said **to them**, Why seek **you** the living among the dead?

⁵ และพวกเขามีความวิตกกังวลต่อพวกเขาและก้มหน้าลงยังพื้น พวกเขาถามได้พูดกับพวกเขาว่า ทำไมจึงมองหาคนเป็นในหมู่คนตาย?

⁶ **He** is not here, but **He** is risen! Remember how **He spoke to you** when **He** was yet in Galilee,

⁶ **พระองค์** ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ **พระองค์** ได้ฟื้นคืนชีพ จงนึกถึงคำที่ **พระองค์** ได้บอกแก่พวกท่านเมื่อ **พระองค์** ยังได้อยู่ที่กาลิลี

⁷ saying that the **Son of Man** must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day **arise**.

⁷ ที่พูดว่า **บุตรมนุษย์** จะถูกมอบไว้ในมือของคนบาป และถูกตรึงบนกางเขน และในวันที่สามจะฟื้นคืนชีพ

⁸ And they remembered **His** words,

⁸ และพวกเขาจำได้ถึงคำที่ **พระองค์** ได้บอก

⁹ and **having** returned from the tomb, **they reported** all these things to the eleven, and to all the rest.

⁹ และกลับจากหลุมศพ และบอกสิ่งเหล่านี้แก่สาวกทั้งสิบเอ็ด และแก่ทุกคน

Comments 24:5-9. For these verses, see Comments Mark 16:5-8 and Comments Matthew 28:2-7.

Remember as well that there was not only one woman present, so both angels talked to them to make sure that they could see and could clearly think about what was happening at the tomb. The angels have told them, "Why seek you the living among the dead?" and by referring to this, the angels made sure that in their hearts, they believe that the beloved Son of God is not physically there: He is alive. The Lord Jesus is risen, and the angels reminded them of what He had told them; then these words stirred them and made their hearts and memories think of what the beloved Son of God had told them when He was with them. This has made them come to believe that what is happening now to them is not a dream and that everything the beloved Son of God has told them has happened and will happen until the last Word that He has told them.

ความเห็น 24:5-9 สำหรับข้อเขียนนี้มอชมาระโกความเห็น 16:5-8 และมัทธิวความเห็น 28:2-7

จำไว้ให้ดีกว่า ในที่นี้ไม่ได้มีผู้หญิงเพียงคนเดียว ดังนั้นเหล่าทูตสวรรค์พูดกับพวกเขา เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาได้เห็น

และสามารถคิดชัดเจนว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่หลุมศพ เหล่าทูตสวรรค์บอกแก่พวกเขาว่า "ทำไมเจ้าจึงมองหาคนเป็นในหมู่คนตาย"

และโดยพูดถึงสิ่งเหล่านี้ เหล่าทูตสวรรค์ทำให้ความมั่นใจในใจของพวกเขาว่าไม่มีร่างพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอยู่ในที่นั้น พระองค์ทรงมีชีวิตรอดอยู่ พระเยซูได้ฟื้นคืนชีพและเหล่าทูตสวรรค์ย้ำเตือนพวกเขาถึงสิ่งที่พระองค์ได้บอกแก่พวกเขา

และแล้วคำเหล่านี้ได้ปลุกพวกเขาและทำให้ใจของพวกเขาและความทรงจำคิดถึงว่าจะอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่พวกเขาเมื่อพระองค์ได้อยู่กับพวกเขา

สิ่งนี้ทำให้พวกเขามาเพื่อมีความเชื่อว่ามีอะไรเกิดขึ้นในขณะที่ไม่ใช่ความฝันและทุกอย่างที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่พวกเขาได้เกิดขึ้น และจะเกิดขึ้นจนกระทั่งพระคำสุดท้ายที่พระองค์ได้บอกแก่พวกเขา

¹⁰ Now they were Mary Magdalene, and Joanna, and Mary the mother of James, and the other women with them **who** told these things **to** the apostles.

¹⁰เวลานี้พวกเขานั้นคือมารีย์ แมกดาลิน และโจอันนา และมารีย์มารดาของเจมส์ และผู้หญิงคนอื่นๆด้วยกันพวกเขาผู้ซึ่งได้บอกสิ่งเหล่านี้ต่ออัครสาวก

Comments 24:1-10. See also Mark 16:1 for the list of named women that came to the tomb of the Lord Jesus, but this verse plainly tells us that besides these women named here in Luke 24:10 and Mark 16:1, there were other women with them. Among this group of women who came to the tomb, only a few of them were bringing spices to anoint the Lord, and others just came along.

The verse tells us clearly that not only those who have been named told these things to the apostles but many others as well.

All gospels give accurate information without errors about what events occurred at the tomb of the Lord Jesus. We, believers, must read all the gospels and combine all events together to be able to have a clear picture of what took place at the tomb of the Lord Jesus.

For a better understanding, see Comments Mark 16:1-8 Comparison analysis.

ความเห็น 24:1-10 ด้วยกันมองมาระโก 16:1 สำหรับรายชื่อของเหล่าผู้หญิงที่ได้มายังหลุมศพของพระเยซู

แต่ในที่นี้ในข้อนี้มันได้บอกแก่เราอย่างชัดเจนว่าข้างๆผู้หญิงที่ได้บอกชื่อเหล่านี้ในลูกา 24:10 และมาระโก 16:1 ที่นี้ยังมีผู้หญิงคนอื่นๆด้วย จากผู้หญิงกลุ่มนี้ที่ได้มายังหลุมศพ มีเพียงบางคนในพวกเขาที่ได้นำเครื่องเทศมาเจิมพระเจ้าและคนอื่นๆเพียงมาด้วย

ข้อเขียนได้บอกไว้ชัด ไม่เพียงแต่เหล่าผู้หญิงที่ได้บอกชื่อเหล่านี้ได้บอกแก่เหล่าอัครสาวก แต่คนอื่นๆด้วยเช่นกัน

พระหนังสือทั้งหมดได้ให้ข้อมูลที่ต้องโดยไม่มีข้อผิดพลาดว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นที่หลุมฝังศพ

เราผู้ที่มีความเชื่อต้องอ่านพระหนังสือทั้งหมดและผสมเหตุการณ์เข้าด้วยกันเพื่อจะได้มีภาพชัดเจนว่าได้มีอะไรที่เกิดขึ้นยังหลุมศพ

สำหรับเพื่อให้เข้าใจขึ้นมองมาระโกความเห็น 16:1-8 เพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

¹¹ And **their** words appeared **before** them as idle talk; and they disbelieved them.

¹¹ และคำเหล่านี้ของพวกเขาในความคิดของพวกเขาเหมือนเหลวไหล และพวกเขาไม่เชื่อพวกเขา

Comments 24:11. All readers can see that the people at that time who were with the beloved Son of God could not believe the women who had told them that the beloved Son of God “is risen.” So, what about people nowadays? How many people believe what has been written here without seeing the site?

See Comments Mark 16:9-11 and Comments John 20:11-18. See also Comments Mark 16:9-11 about Mary Magdalene’s visit to the tomb of the Lord Jesus.

ความเห็น

24:11 ผู้อ่านทั้งหลายสามารถเห็นได้ว่าประชาชนที่นั่นในเวลานั้นผู้ที่ได้อยู่กับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่สามารถเชื่อเหล่าผู้หญิงนี้ผู้ที่ได้บอกแก่พวกเขาว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพ ดังนั้น แล้วอะไรเกี่ยวกับประชาชนในทุกวันนี้?

มีกี่คนที่เชื่อถึงอะไรที่ได้เขียนไว้ในที่นี้โดยไม่ได้เห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็นในที่นั้น?

มองมาระโกความเห็น 16:9-11 และยอห์นความเห็น 20:11-18 ด้วยกันมองความเห็นสำหรับมาระโก 16:9-11 เกี่ยวกับมารีย์

แมกดาลินได้ไปเยี่ยมที่หลุมศพ

¹² But Peter arose, and ran **to** the tomb; and **having** stooped **down** he **sees** the linen cloths **only**; and he **went away**, wondering at that which was come to pass.

¹² แต่ปีเตอร์ลุกขึ้น และวิ่งไปยังหลุมศพ และก้มลงและมองข้างในเขาเห็นผ้าปูตามลำพัง และเขาจากไป สงสัยว่าสิ่งใดได้เกิดขึ้น

Comments 24:12. Peter went to the tomb and, as the verse tells, he stooped and looked inside, but he had not entered yet, and he saw the clothes of the Lord; the rest of the information from all gospels, all readers must combine them. Each gospel tells only a portion of the story, and it is the duty of the readers to combine them.

ความเห็น 24:1 ปีเตอร์ได้ไปยังหลุมศพและ ตามที่ข้อเขียนได้บอก เขาก็มลงและมองเข้าไปข้างใน แต่เขายังไม่ได้เข้าไปข้างใน และเขาได้เห็นผ้าปูของพระเจ้า รายละเอียดส่วนที่เหลือจากพระหนังสือทั้งหมด ผู้อ่านทุกท่านต้องรวบรวมมัน พระหนังสือแต่ละเล่มได้บอกเพียงบางส่วนของเรื่องและมันเป็นหน้าที่ของผู้อ่านเพื่อผสมพวกเขา

See John 20:1-10 for the complete story about Peter and the other disciple at the tomb, where it tells us that Peter and the other disciple both eventually entered inside the tomb as well. Combining the information from these gospels, we can understand that the disciples (Peter and the other disciple) had first stooped, looked in, and then entered the tomb. When you read a story in a gospel, keep in mind that each gospel has a duty of its own as well; one gospel will describe general things, but another will tell more specific things. All readers must combine the parts of the story from all gospels together, and a full understanding of the story will come.

มองยอห์น 20:1-10 สำหรับเรื่องที่สมบูรณ์เกี่ยวกับปีเตอร์และเหล่าสาวกคนอื่นยังหลุมศพ

ที่ซึ่งมันบอกแก่เราว่าปีเตอร์และสาวกอีกคนทั้งสองได้เข้าไปข้างในหลุมศพด้วยเช่นเดียวกัน รวมรายละเอียดจากพระหนังสือทั้งสอง เราสามารถเข้าใจได้ว่าสาวกทั้งสอง (ปีเตอร์และสาวกอีกคน) ได้หยุดและมองเข้าไปข้างในก่อน และแล้วพวกเขาจึงเข้าไปภายในหลุมศพ เมื่อท่านอ่านเรื่องในพระหนังสือ เก็บความคิดไว้ด้วยว่าพระหนังสือแต่ละเล่มมีหน้าที่ของมันเองด้วยเช่นกัน พระหนังสือเล่มหนึ่งจะบอกรายละเอียดถึงสิ่งทั่วไป แต่อีกเล่มจะบอกเรื่องโดยเฉพาะ ผู้อ่านทุกท่านต้องรวบรวมส่วนของเรื่องจากพระหนังสือทั้งหมดเข้าด้วยกันและจะมีความเข้าใจของเรื่องทั้งหมด

¹³ And behold, two of them were going that very day to a village named Emmaus, which was about seven miles distance from Jerusalem.

¹³ และดูเถิด พวกเขาสองคนเดินทางในวันนั้นไปยังหมู่บ้านชื่อเอมมาอูล ซึ่งประมาณสิบเอ็ดกิโลเมตรจากเยรูซาเล็ม

Comments 24:13. This event is the same event as the one described in Mark 16:12-13 (see Comments Mark 16:12-13). These two were not apostles but other disciples of the Lord Jesus (see verse 33).

ความเห็น 24:13 เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับที่ได้บอกรายละเอียดในมาระโก 16:12-13 (มองมาระโกความเห็น 16:12-13) ทั้งสองคนไม่ใช่อัครสาวก พวกเขาคือสาวกอื่นๆของพระเจ้า(มองข้อ 33)

¹⁴ And they communed with each other about all these things which had taken place.

¹⁴ และพวกเขาสนทนาต่อกันและกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น

¹⁵ And it came to pass, while they communed and reasoned together, that Jesus Himself drew near, and went with them.

¹⁵ และเมื่อเวลาได้ผ่านไป ขณะที่พวกเขาสนทนากันและกัน เมื่อ พระเยซู พระองค์เอง ใกล้เข้ามา และเดินไปกับพวกเขา

¹⁶ But their eyes were held that they should not know Him.

¹⁶ แต่ตาของพวกเขาถูกปิดไว้เพื่อให้พวกเขาจะไม่ได้รู้จัก พระองค์

Comments 24:14-16. From this verse, the readers can understand that the beloved Son of God appears to all who have faith and believe in Him, not only for the purpose of using them but for the purpose of helping them. Because when they hear someone else had a chance to meet the Lord, even if they did not know it was the Lord at that time, later on, they will realize that the Lord will never leave them; He will always be there, and someone can witness.

See Comments Mark 16:12-13 as the Lord Jesus appeared to these two in His heavenly form. The heavenly forms are different from human forms; the heavenly form of the beloved Son of God Himself has material that can be touched, but for others (when the Father sends angels that use human form), it has material that is not touchable.

ความเห็น 24:14-16 จากข้อเขียนนี้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ปรากฏแก่ทุกคนที่มีความศรัทธาและเชื่อในพระองค์ ไม่ใช่เพียงเพื่อใช้พวกเขา แต่เพื่อช่วยพวกเขา เพราะเมื่อพวกเขาได้ยินว่ามีคนอื่นที่ได้มีโอกาสได้พบพระเจ้า ถึงแม้ว่าถ้าพวกเขาไม่ได้รู้ในเวลานั้นว่านั่นคือพระเจ้า ภายหลังพวกเขาจะตระหนักได้ว่าพระเจ้าไม่เคยทิ้งพวกเขา พระองค์ตลอดเวลาจะอยู่ในที่นี้และบางคนสามารถเป็นพยานได้

มองมาระโกความเห็น 16:12-13 เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าได้ปรากฏแก่เขาทั้งสองนี้ในร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์
ร่างแห่งสวรรค์นั้นแตกต่างไปจากร่างของมนุษย์ ร่างแห่งสวรรค์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองนั้นเป็นวัตถุที่สามารถสัมผัสได้
แต่สำหรับผู้อื่น มันมีวัตถุแต่ไม่สามารถสัมผัสได้

Q: Why did the Lord appear to some people only at first? **A:** There is always a purpose with the Lord; it helps one another later, not necessarily at the time of the event.

คำถาม ทำไมพระเจ้าจึงปรากฏสำหรับบางคนเท่านั้นในตอนแรก? **คำตอบ** ในที่นี้ตลอดเวลาที่มีจุดประสงค์สำหรับพระเจ้า
มันเพื่อช่วยต่อกันและกันในภายหลัง ไม่จำเป็นต้งเป็นในเวลา

¹⁷ And **He** said to them, What **conversation** is this that you have with one another **walking**? And they stood still, looking sad.

¹⁷ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา อะไรที่พวกท่านได้สนทนาต่อกันและกันในขณะที่ได้เดินทาง? และพวกเขาหยุดนิ่ง มีความเศร้า

¹⁸ And one of them, named Cleopas, answering said to **Him**, Do **Thou** alone visit Jerusalem and not know the things which are come to pass there in these days?

¹⁸ และคนหนึ่งในพวกเขา ชื่อคลิโอพาส ตอบต่อ **พระองค์** **พระองค์ท่าน** เพียงเดินทางผ่านในเยรูซาเล็มและไม่ได้รู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเหล่านี้?

Comment 24:17-18. The readers can notice from this answer that the purpose of spreading good news has started. These two started talking with strangers to tell them what had happened during that time, and this would start the conversation further on. This is the way to spread the good news, and this is the Lord's will for all to do: when you meet someone new, you hope they will have faith as well.

ความเห็น 24:17-18 ผู้อ่านสามารถสังเกตได้จากคำตอบนี้ จุดประสงค์เพื่อกระจายข่าวดีได้เริ่มต้น

ทั้งสองนี้ได้เริ่มพูดกับคนแปลกหน้าได้บอกว่ามีอะไรที่เกิดขึ้นในเวลาเหล่านั้น และนี่จะเริ่มพูดต่อไป

นี่คือวิธีการกระจายข่าวดีและนี่คือพระประสงค์ของพระเจ้าแก่ทุกคนเพื่อทำ เมื่อคุณพบคนอื่น คุณหวังว่าพวกเขาจะมีความศรัทธาด้วยกัน

¹⁹ And **He** said to them, What things? And they said to **Him**, The things concerning **Jesus** the Nazarene, who was a man, a prophet mighty in deed and word before **God** and all the people;

¹⁹ และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขา สิ่งอะไร? และพวกเขาพูดต่อ **พระองค์** ถึงสิ่งเกี่ยวกับ **พระเยซู** แห่งนาซาเร็น ผู้ซึ่งเป็นผู้ชาย

ศาลดาพยากรณ์ที่มีการกระทำอันยิ่งใหญ่และพระคำสอนต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** และต่อประชาชนทั้งหลาย

Comments 24:19. In this verse, they tell all who the Lord Jesus is and what His work is, and the portion of Scripture, verses 19 to 24, summarizes the Gospel of the beloved Son of God on earth.

ความเห็น 24:19 ในข้อนี้พวกเขาได้บอกแก่ทุกคนว่าพระเยซูคือใครและงานของพระองค์คืออะไรและบางส่วนของพระคำสอน ข้อ 19 ถึง 24

ได้รวบรวมพระคัมภีร์ศาสนาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลก

²⁰ and how the chief priests and our rulers delivered **Him** up to be condemned to death, and crucified **Him**.

²⁰ และการที่มหาปุโรหิตและผู้นำของเราได้มอบ **พระองค์** เพื่อปฏิบัติให้ถึงตาย และตรึง **พระองค์** บนกางเขน

Comments 24:20. In this verse, we will concentrate on the chief priests. From their position, their duty was to glorify God, but they had used their duty in condemning the beloved Son of God to crucify Him, and that was the end of their action.

ความเห็น 24:20 ในข้อนี้เราจะเน้นถึงมหาปุโรหิต จากตำแหน่งของพวกเขา หน้าที่ของพวกเขาคือบูชาพระเจ้า

แต่พวกเขาได้ใช้หน้าที่ของพวกเขาในการปฏิบัติพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อตรึงพระองค์บนกางเขน และนั่นคือจุดจบของการกระทำของพวกเขา

²¹ But we hoped that it is **He** who is about to redeem Israel. Yes and besides all this, it is now the third day since these things came to pass.

²¹ แต่พวกเรามีความหวังว่า **พระองค์** คือผู้ที่จะมาไถ่ชาวอิสราเอล ใช่แล้วและด้วยสิ่งทั้งหมดนี้ ได้ผ่านไปสามวันแล้วซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้น

Comments 24:21. This verse clearly shows the reader that the people of God have been expecting the Messiah to come and redeem the people; they know who would redeem them, but they have not believed in Him yet.

The verse also tells us that the Lord Jesus rose three days after His crucifixion.

ความเห็น 24:21 ข้อนี้ได้อธิบายแก่ผู้อ่านอย่างชัดเจนว่าประชาชนของพระเจ้าได้คาดหวังว่ามาซียาจะมาและไปประชาชน พวกเขารู้ว่าใครจะไถ่พวกเขา แต่พวกเขายังไม่เชื่อในพระองค์

ด้วยกันข้อเขียนได้อธิบายแก่เราว่าพระเยซูได้ฟื้นขึ้นหลังจากสามวันหลังจากพระองค์ถูกตรึงบนกางเขน

22 Moreover certain women of our company **astonished** us. Having been early at the tomb,

22 มากยิ่งกว่านี้จากพวกเราผู้หญิงบางคนที่อยู่กับพวกเราได้ประหลาดใจเรา ได้ไปยังหลุมศพในตอนเช้ามีด

23 and when they found not **His** body, they came, **declaring**, that they had also seen a vision of angels, who say that **He is living**.

23 และเมื่อพวกเขาไม่ได้พบร่างของ **พระองค์** พวกเขาได้กลับมา ประกาศ ว่าด้วยกันพวกเขาได้เห็นนิมิตของทูตสวรรค์ ผู้ซึ่งบอกว่า **พระองค์** นั้นมีชีวิตอยู่

24 And **some** of those that were with us went to the tomb, and found it even so as the women had said, but **Him** they saw not.

24 และบางคนในพวกเขากับเราไปยังหลุมศพ และพบมันเป็นดังที่เหล่าพวกผู้หญิงได้อธิบาย แต่ **พระองค์** พวกเขาไม่ได้พบ

Comments 24:22-24. All readers can notice from these verses that some women have seen the tomb empty, and also, they have received mercy from God the Father to send His angel to tell them that the beloved Son of God is still alive. The empty tomb has confirmed the Lord Jesus's being alive, and this is a firm confirmation of what happened.

From the conversation in these verses (19 to 24), this is the good news, and there is always a way to tell someone the good news. Depending on the situation each one of us is finding ourselves in, we could start with a little conversation, and in the end, everyone can tell the true gospel to every listener they meet.

ความเห็น 24:22-24 ผู้อ่านทุกท่านสามารถสังเกตได้จากข้อเขียนเหล่านี้ว่าผู้หญิงบางคนได้เห็นหลุมศพว่างเปล่า และด้วยกัน พวกเขาได้รับพระเมตตาจากพระบิดาเจ้าที่ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์เพื่อบอกพวกเขาว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังมีชีวิตอยู่ พระเยซูยังมีชีวิตและได้ให้ความยืนยันโดยหลุมศพที่ว่างเปล่าและนี่คือการยืนยันที่แน่นอนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น

จากคำสนทนาในข้อเหล่านี้ (19 ถึง 24) นี้คือข่าวดี และตลอดเวลานี้คือวิธีที่บอกบางคนถึงข่าวดี

ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของแต่ละคนในพวกเราที่พบตัวเราเองอยู่ใน เราสามารถเริ่มด้วยคำสนทนาสั้นๆ และในที่สุด

ทุกคนสามารถบอกพระคำภีร์ที่แท้จริงแก่ผู้ฟังทุกคนที่พวกเขาได้พบ

25 And **He** said to them, O foolish ones, and slow of heart to believe in all that the prophets have spoken!

25 และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขา โอเหล่าคนโง่ และใจเชื่อช้าในสิ่งที่เหล่าศาสดาพยากรณ์ได้อธิบาย!

26 Was it not necessary for the **Christ** to suffer these things, and to enter into **His** glory?

26 มันไม่จำเป็นจำเป็นที่ **พระคริสต์** ต้องทนทุกข์ในสิ่งเหล่านี้ และเข้าสู่พระสิริของ **พระองค์** ไม่ใช่หรือ?

Comments 24:26. The beloved Son of God Himself accepts all the suffering, and after all, is done, He will go back to heaven because the beloved Son of God will always do according to what has been spoken by the Father through all the prophets of the Lord.

ความเห็น 24:26 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองได้ยอมรับความทุกข์ทรมานทั้งหมดและ หลังจากเมื่อเสร็จ พระองค์จะกลับไปสวรรค์ เพราะพระบุตรสุดที่รักของเจ้าตลอดเวลาจะทำตามที่ได้มีบอกไว้โดยพระบิดาผ่านเหล่าผู้พยากรณ์ทั้งหลายของพระเจ้า

27 And beginning from Moses and from all the prophets, **He** interpreted to them in all the Scriptures the things concerning **Himself**.

27 และเริ่มจากโมเสสและจากเหล่าศาสดาพยากรณ์ **พระองค์** อธิบายแก่พวกเขาพระคำสอนถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ **พระองค์** เอง

28 And they drew **near to** the village **where** they were going, and **He** made as though **He** would go farther.

²⁸ และเมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้หมู่บ้านที่ซึ่งพวกเขาจะไป และ **พระองค์** ทำเหมือนว่า **พระองค์** จะผ่านเลยไป

Comments 24:28. The beloved Son of God wants all who believe in Him to think before they judge. For this portion of the verse, “and He made as though He would go further,” most people interpret that the Lord Jesus wants to test His followers and pretend to do something else differently.

ความเห็น 24:28 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการให้เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดคิดก่อนที่พวกเขาจะตัดสิน เพราะนี่คือส่วนของการเขียน “และพระองค์ทำเหมือนว่าพระองค์จะผ่านเลยไป”

คนส่วนมากตีความหมายว่าพระเยซูต้องการทดสอบเหล่าผู้ที่ติดตามพระองค์และแสวงทำบางอย่างแตกต่างออกไป

²⁹ And they **compelled Him**, saying, Abide with us; for it is toward evening, and the day is now far spent. And **He** went in to abide with them.

²⁹ และพวกเขาขอร้อง **พระองค์** พูดยว่า โปรดอยู่กับพวกเรา เพราะเป็นเวลาเย็นแล้ว และวันได้ใช้ไปมากแล้ว และ **พระองค์** หยุดอยู่กับพวกเขา

Comments 24:29. Now, all readers can understand what the previous verse says. All His followers should ask the Lord Jesus to stay with them, and the beloved Son of God wants them to do this by themselves. If they want Him to be with them, they must ask Him because He will not force Himself to be there if He will not be asked, and here is the place we can notice this.

ความเห็น 24:29 ให้ผู้อ่านทุกท่านเข้าใจว่าข้อเขียนก่อนหน้านี้ได้ออกว่าอะไร

เหล่าผู้ที่ติดตามพระองค์ทั้งหมดจะขอให้พระองค์พักอยู่กับพวกเขาและพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการให้พวกเขาทำสิ่งนี้ด้วยตัวของพวกเขาเอง ถ้าพวกเขาต้องการให้พระองค์อยู่กับพวกเขา พวกเขาต้องขอพระองค์

เพราะพระองค์จะไม่เสนอตัวของพระองค์เองให้อยู่ในที่นั้นถ้าพระองค์จะไม่ถูกขอ และในที่นี้คือที่ที่เราสามารถสังเกตได้

³⁰ And it came to pass, when **He** reclined with them at the table, **He** took the bread and blessed; and breaking it **He** gave to them.

³⁰ และเมื่อเวลาได้ผ่านไป เมื่อ **พระองค์** นั่งลงกับพวกเขาที่โต๊ะอาหาร **พระองค์** หยิบขนมปังและอวยพร และหักมัน **พระองค์** ให้แก่พวกเขา

Comments 24:30. The beloved Son of God has made those that are at the table be with Him, and He Himself will be the bread for them later as well. Now, He has the bread in His hand, but later, they will have the bread to fill up the stomach and the bread of life to fill up the soul as well.

ความเห็น 24:30 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำให้พวกนั้นที่นั่งที่โต๊ะกับพระองค์

และพระองค์พระองค์เองจะมีขนมปังสำหรับพวกเขาในภายหลังด้วยเช่นกัน เวลานี้ พระองค์มีขนมปังในมือของพระองค์

แต่ในภายหลังพวกเขาจะมีขนมปังเพื่อให้เต็มท้อง และขนมปังแห่งชีวิตจะเต็มแก่จิตวิญญาณด้วยเช่นเดียวกัน

³¹ And their eyes were opened, and they knew **Him**; and **He** vanished out of their sight.

³¹ และตาของพวกเขาได้เปิดขึ้น และพวกเขาจำ **พระองค์** ได้ และ **พระองค์** หายไปจากสายตาของพวกเขา

Comments 24:31. When the beloved Son of God has shared the bread from His hand, all eyes will be open, not just the eyes of the body but the eyes of the soul as well, as the verse has told here clearly, “and they knew Him.”

ความเห็น 24:31 เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้แบ่งขนมปังจากมือของพระองค์ ตาของทุกคนจะเปิด

ไม่เพียงแต่ตาของร่างแต่ตาของจิตวิญญาณด้วยเช่นกัน ตามที่ข้อเขียนได้บอกไว้ชัดในที่นี้ “และพวกเขาจำพระองค์ได้”

“He vanished out of their sight.” In this place, His heavenly body has returned to being completely heavenly, and human eyes will not be able to see Him, as most people think nowadays. As long as you are in a human body, what a heavenly body is, you cannot see it. Also, think this way as well: you as a human body, when the heavenly body has covered your body, you still have a human body, but another human will not see your body anymore. In this place, it is the same way: the beloved Son of God has a human body, but when His heavenly body covers Him, His human body will vanish out of sight, but it does not mean He loses His human body, just the heavenly body covered it for the eyes of humans, not to see it.

“พระองค์หายไปจากสายตาของพวกเขา” ในที่นี้

ร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์ได้กลับเป็นร่างแห่งสวรรค์อย่างสมบูรณ์และตาของมนุษย์จะไม่สามารถเห็นพระองค์ อย่างที่มนุษย์ส่วนมากคิดในทุกวันนี้ ตราบใดที่คุณอยู่ในร่างมนุษย์ อะไรที่ร่างแห่งสวรรค์จะเป็น คุณไม่สามารถเห็นมัน ด้วยกัน คิดอย่างนี้ด้วย คุณเป็นมนุษย์ในร่าง

เมื่อร่างแห่งสวรรค์คดอบคลุมคุณ คุณยังคงมีร่างของมนุษย์ แต่มนุษย์คนอื่นจะไม่เห็นร่างของคุณแล้ว ในที่นี้มันเป็นเช่นเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีร่างมนุษย์ แต่เมื่อร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์ได้ครอบคลุมพระองค์ ร่างมนุษย์ของพระองค์หายไปจากสายตา แต่ไม่ได้หมายความว่าพระองค์เสียร่างมนุษย์ของพระองค์ เพียงแต่ร่างแห่งสวรรค์ได้ครอบคลุมมันสำหรับตาของมนุษย์ ไม่ได้เห็นมัน

³² And they said one to another, Was not our heart burning within us, as **He** spoke to us on the road, as **He** opened to us the Scriptures?

³² และพวกเขาพูดต่อกันและกันว่า ไม่ใช่ใจของเราเผาไหม้ภายในเรา เมื่อ **พระองค์** พูดกับพวกเราในตามทาง ตามที่ **พระองค์**

ได้อธิบายพระคำสอนแก่พวกเรา?

Comments 24:32. When the beloved Son of God spoke to them, He did not ask how they were, but the Lord used the opportunity to teach them, as the verse tells, “He opened to us the Scriptures.”

ความเห็น 24:32 เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพูดกับพวกเขา พระองค์ไม่ได้ถามว่าพวกเขาเป็นอย่างไรบ้าง แต่พระเจ้าใช้โอกาสเพื่อสอนพวกเขา ตามที่ข้อเขียนได้บอก “พระองค์ได้อธิบายพระคำสอนแก่พวกเรา”

³³ And they rose up that very hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them,

³³ และพวกเขาลุกขึ้นในเวลานั้น และกลับไปเยรูซาเล็ม และพบพวกสิบเอ็ดอยู่ด้วยกัน และพวกเขาเข้าไปอยู่กับพวกเขา

และพวกนั้นที่ได้อยู่กับพวกเขา

Comments 24:33. The eleven apostles were never alone either; they always had people around them, and this verse confirms that. We should notice that sometimes, in between this verse and verse 36, Thomas has left the gathering (See John 20:24).

ความเห็น 24:33 อัครสาวกทั้งสิบเอ็ดไม่เคยได้อยู่ตามลำพังด้วย ตลอดเวลาที่มีประชาชนอยู่รอบๆพวกเขา และข้อเขียนนี้ได้ยืนยันสิ่งนั้น เราควรสังเกตว่าเวลาระหว่างข้อนี้และข้อ36 โทมัสได้ออกไปจากการประชุม (มองยอห์น 20:24)

³⁴ saying, The **Lord** is risen indeed and **has** appeared to Simon.

³⁴ บอกว่า **พระผู้เป็นเจ้า** ได้ฟื้นคืนชีพจริงๆแล้ว และได้ปรากฏแก่ไซมอน

Comments 24:33-34. See Mark 16:7 and 1 Corinthians 15:5.

From these verses, we can conclude that one of the apostles has told these two disciples, “The Lord is risen indeed and has appeared to Simon.”

In 1 Corinthians 15:5, we are also told that the Lord Jesus “appeared to Cephas, then to the twelve.” This fact is confirmed only here in this verse in the Gospel of Luke, where it tells us that the Lord Jesus appeared first to Simon before He appeared to the other apostles.

ความเห็น 24:33-34 (มองมาระโก 16:7 และ 1 โครินธ์ 15:5)

จากข้อเขียนเหล่านี้เราสามารถสรุปได้ว่าอัครสาวกคนหนึ่งนั้นได้บอกอัครสาวกทั้งสองนี้ว่า “

พระผู้เป็นเจ้าได้ฟื้นคืนชีพจริงๆแล้ว และได้ปรากฏแก่ไซมอน”

ใน 1 โครินธ์ 15:5 เราด้วยกันได้รับการบอกว่าพระเยซูนั้น “ปรากฏแก่ซีฟัส แล้วจึงแก่ทั้งสิบสอง” สิ่งนี้คือยืนยันเพียงที่นี้ในข้อนี้ในพระหนังสือลูกา ที่ซึ่งได้บอกแก่เราว่าพระเจ้าได้ปรากฏแก่ไซมอนก่อนที่พระองค์จะได้ปรากฏแก่อัครสาวกคนอื่นๆ

Q: Why does 1 Corinthians 15:5 say twelve apostles when, in the gospels, it mentions eleven only?

A: Because at that time, the next apostle had already been with them as well, but in the gospel’s time, they had not yet asked who he would be. The new apostle was in the group, but he was not assigned yet as one of the twelve (See Acts 12:1-26).

คำถาม ทำไม 1 โครินธ์ 15:5 บอกว่าอัครสาวกทั้งสิบสองเมื่อในพระหนังสือบอกถึงสิบเอ็ดเท่านั้น? **คำตอบ** เพราะในเวลานั้น

อัครสาวกคนต่อมาได้อยู่กับพวกเขาแล้ว แต่ในเวลาของพระหนังสือพวกเขายังไม่ได้ถามว่าใครจะได้เป็น อัครสาวกคนใหม่ได้อยู่ในกลุ่มแล้ว แต่เขายังไม่ได้รับการตั้งให้เป็นหนึ่งในสิบสอง (มองกิจการของอัครสาวก 12:1-26)

³⁵ And they rehearsed the things that happened on the road, and how **He** was known to them in the breaking of the bread.

³⁵ และพวกเขาได้บอกเล่าถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นระหว่างทาง และสิ่งที่ทำให้พวกเขารู้ว่าเป็น **พระองค์** ในการหักขนมปัง

Comments 24:35. In order to open their eyes and minds and see the Lord clearly, He broke the bread and gave it to the disciples to take. According to this verse, true believers will notice when the Lord appears to them with the purpose of confirming and strengthening their faith, when the Lord will break the bread. [Think this way: the Lord is coming back. We, as Christians, how can we be sure that He is the true Lord? When we have communion with the Lord, He will break the bread, and that action will confirm in our hearts that the Bible has told us about this action of the Lord.] Breaking the bread itself has a significant meaning on its own. The bread of the communion of the Lord represents the beloved Son of God, and He has given His human flesh to all the people in the world to take it as a remembrance of His sacrifice. When you break the bread, in the action of the communion of the Lord, then you must remember the beloved Son of God's sacrifice.

ความเห็น 25:35 เพื่อเป็นการเปิดตาของพวกเขาและความคิดและให้เห็นพระเจ้าชัดเจน พระองค์หักขนมปังและให้อัครสาวกได้รับเพื่อให้สอดคล้องกับข้อนี้

ผู้มีความเชื่อที่แท้จริงจะสังเกตเห็นเมื่อพระเจ้าได้ปรากฏแก่พวกเขาด้วยจุดประสงค์เพื่อยืนยันและให้ความแข็งแกร่งแก่ความเชื่อของพวกเขาเมื่อพระเจ้าหักขนมปัง (คิดแบบนี้ด้วย พระเจ้าจะกลับมา พวกเขา เป็นคริสเตียน

เราสามารถมีความมั่นใจได้อย่างไรว่าพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริง? เมื่อเราได้มีส่วนร่วมกับพระเจ้า

พระองค์จะหักขนมปังและการกระทำนั้นจะให้ความมั่นใจในใจของเราว่าพระคัมภีร์ได้บอกแก่เราเกี่ยวกับการกระทำนี้ของพระเจ้า)

การหักขนมปังนี้มีความสำคัญมากที่มีความหมายในตนเอง ขนมปังนั้นหมายถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

และพระองค์ได้ให้ร่างกายมนุษย์แท้ๆของพระองค์แก่ทุกคนในโลกเพื่อรับมันด้วยความระลึกถึงการสละชีวิตของพระองค์ เมื่อคุณหักขนมปัง

ในการกระทำมีความร่วมมือกัน คือคุณต้องจดจำถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

³⁶ And as they spoke these things, **He Himself** stood in the midst of them, and says to them, Peace to you.

³⁶ และเมื่อพวกเขาได้พูดถึงสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** **พระองค์เอง** ได้ยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และพูดแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอยู่ในความสงบ

Comments 24:36. The Lord Jesus Himself stood in their midst, and this is a confirmation to all disciples that the Lord of life is indeed alive right now. This appearance will give the disciples peace and will help them eliminate fear and doubt because hard work is waiting ahead of them.

ความเห็น 24:36

พระเยซูพระองค์เองได้ยืนอยู่ในระหว่างพวกเขาและสิ่งนี้ได้ยืนยันต่อเหล่าอัครสาวกทั้งหมดว่าพระเจ้าแห่งชีวิตแท้จริงแล้วมีชีวิตอยู่ในขณะนี้

สิ่งนี้จะทำให้เหล่าอัครสาวกมีความสุขสงบและด้วยกันช่วยขจัดความกลัวและความสงสัยของพวกเขา เพราะงานยากนั้นรออยู่เบื้องหน้าของพวกเขา

This appearance here in verse 36 happened in Jerusalem on the evening of that day before the one on the mountain in Galilee. This appearance here in this verse, in Jerusalem, is the same appearance as the one described in Mark 16:14 and John 20:19-23 (See Comments Mark 16:14 and Comments John 20:19-23).

การปรากฏในข้อ36นี้ได้เกิดขึ้นในเยรูซาเล็มตอนเย็นของวันก่อนบนภูเขาในกาลิลี การปรากฏนี้ในข้อนี้ ในเยรูซาเล็ม

คือการปรากฏเดียวกันกับที่ได้มีอธิบายในมาระโก16:14และยอห์น 20:19-23 (มองมาระโกความเห็น 16:14 และยอห์นความเห็น 20:19-23)

In Mark 16:7, the angel says, "He goes before you into Galilee; there shall you see Him, as He said to you."

In Matthew 28:16, we understand that the apostles went to Galilee indeed to the mountain where the Lord Jesus had appointed them, and they saw Him and worshiped Him there, but some were still in doubt.

We can conclude from these verses that the Lord Jesus appeared to the apostles at least two times when they were gathered. To understand the complete picture and the appearances of the Lord Jesus to the disciples, we need to combine these events in the Gospels of Matthew, Mark, and Luke with the events described in the Gospel of John, chapters 20 and 21.

ในมาระโก16:7ทูตสวรรค์บอกว่า "...พระองค์ได้ไปก่อนหน้าเจ้ายังกาลิลี ที่นั่นเจ้าจะพบพระองค์ ดังที่พระองค์ได้บอกแก่เจ้า" ในมัทธิว 28:16

เราเข้าใจว่าเหล่าอัครสาวกได้ไปจริงยังภูเขาที่ซึ่งพระเยซูเจ้าได้บอกแก่พวกเขา และพวกเขาได้พบพระองค์และบูชาพระองค์ในที่นั้น

แต่มีบางคนที่ยังสงสัยอยู่ เราสามารถสรุปได้จากข้อเขียนนี้ว่าพระเยซูเจ้าได้ปรากฏอย่างนอัยสองครั้งเมื่อพวกเขาได้ชุมนุมกัน

เพื่อเข้าใจภาพและการปรากฏตัวของพระเยซูต่อเหล่าอัครสาวก เราต้องรวมเหตุการณ์นี้ในพระหนังสือมัทธิว
มาระโกและลูกากับเหตุการณ์ที่ได้บอกไว้ในพระหนังสือของยอห์น บทที่ 20 และ 21

“He Himself stood in the midst of them.” **Q:** How could a material body just appear amidst them without any obstacles? **A:** The question has also told us that nothing is impossible for God to do. The beloved Son of God, in human form, also has the same form as God as well. He can walk through anything, and neither wood nor iron can stop Him; no one will notice His movements either. He is human, but also God in that time; He has already returned to the Father and received back all the glory of the beloved Son of God to cover the human body.

“พระองค์พระองค์เองได้ยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา” **คำถาม** ร่างวัสดุสามารถปรากฏอยู่ท่ามกลางพวกเขาได้อย่างไรโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง? **คำตอบ**
จากคำถามได้บอกแก่ทุกคนด้วยเช่นกัน อะไรที่พระเจ้าไม่สามารถทำได้? พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในรูปมนุษย์
ด้วยกันมีรูปของพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระองค์สามารถเดินผ่านทุกอย่างได้และไม่ว่าจะเป็นไม้หรือเหล็กสามารถหยุดพระองค์ได้
และไม่มีใครจะสังเกตการเคลื่อนไหวของพระองค์ได้ด้วย พระองค์เป็นมนุษย์ แต่ด้วยกันเป็นพระเจ้าในเวลาเดียวกัน
พระองค์ได้กลับไปยังพระบิดาแล้วและได้รับพระสิริแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อคลุมร่างมนุษย์

³⁷ But they were terrified and **frightened**, and supposed that they beheld a spirit.

³⁷ แต่เมื่อพวกเขาตกใจและมีความกลัว และคิดว่าพวกเขาได้เห็นผี

Comments 24:37. It is common for humans, and they are regular humans, to be frightened because they have seen Him crucified and dead on the cross, and that is why all their minds were thinking He is not a real person but just a spirit.

ความเห็น 24:37 มันเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ และพวกเขาเป็นมนุษย์ธรรมดา มีความตกใจกลัว
เพราะพวกเขาได้เห็นพระองค์ถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนกางเขน
และนั่นคือทำไมความคิดของพวกเขาทุกคนจึงคิดว่าพระองค์ไม่ใช่คนจริงๆแต่เพียงแค่วิญญาณ

³⁸ And **He** said to them, Why are **you** troubled? and **why** do **doubts** arise in your hearts?

³⁸ และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขา ทำไมพวกท่านจึงมีความยุ่งยาก? และทำไมความสงสัยจึงเกิดขึ้นในใจของพวกท่าน?

Comments 24:38. For the apostles in that time to have this doubt, all humans nowadays will have the same doubt as well about the beloved Son of God, “Is He a man or a God?” that is what most humans ask as well; if He is true human, some certain things He should not be able to do, but can He be in the same time human and God, that why the verse has asked, “why do doubts arise in your hearts?”

ความเห็น 24:38 สำหรับเหล่าอัครสาวกในเวลานั้นที่มีความสงสัยนี้
มนุษย์ทุกคนในเวลานี้จะมีความสงสัยเหมือนกันเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า “พระองค์เป็นคนหรือพระเจ้า?”
นั่นคือสิ่งที่มนุษย์ส่วนมากทุกวันนี้จะถามเช่นเดียวกัน ถ้าพระองค์จริงๆแล้วคือมนุษย์ บางอย่างพระองค์ไม่สามารถทำได้
แต่พระองค์ในเวลาเดียวกันสามารถเป็นมนุษย์และพระเจ้า นั่นคือทำไมพระข้อเขียนจึงถาม “ทำไมความสงสัยจึงเกิดขึ้นในใจของพวกท่าน?”

³⁹ See **My** hands and **My** feet, that it is **I Myself**, touch **Me**, and see; for a spirit **has** not flesh and bones, just as you see **Me** having.

³⁹ มองมือ **ของเรา** และเท้า **ของเรา** ว่านี่คือ **เรา** **เราเอง** จับ **เรา** และเห็น เพราะผีไม่มีร่างและกระดูก ดังที่พวกท่านได้เห็น **เรา** มี

Comments 24:39. This verse tells all readers, even as we are nowadays, to think as well: if you can touch and feel the beloved Son of God’s human body, is that going to build up more faith or not? This verse tells all disciples to stop having doubt and instead believe; that is the main thing.

ความเห็น 24:39 พระข้อเขียนนี้ได้บอกแก่ผู้อ่านทุกท่าน ถึงแม้เราในทุกวันนี้คิดเช่นเดียวกัน
ถ้าคุณสามารถสัมผัสและรู้สึกร่างมนุษย์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า นั่นจะสร้างเพิ่มความเชื่อหรือไม่?
ตามที่ข้อนี้ได้บอกแก่เหล่าอัครสาวกทั้งหมด อย่ามีความสงสัยและศรัทธาเชื่อ นั่นคือหลักสำคัญ

⁴⁰ And **having** said this, **He** showed to them the hands and the feet.

⁴⁰ และเมื่อ **พระองค์** ได้พูดสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** แสดงต่อพวกเขามือของ **พระองค์** และเท้าของ **พระองค์**

Comments 24:40. To show them here is not just to see the hands and the feet alone but to see the scars from the nails on the beloved Son of God's body. He has let all His disciples see His wounded body, to let them see that He is a real human as they are; that is the reason to show them these parts of His body.

ความเห็น 24:40 เพื่อแสดงแก่พวกเขาไม่เพียงแค่เห็นมือและเท้าเท่านั้น แต่เพื่อเห็นรอยแผลเป็นจากตะปูบนร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระองค์ได้ให้เหล่าสาวกทั้งหมดของพระองค์เห็นรอยแผลบนร่างของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาได้เห็นว่าเป็นมนุษย์จริงๆเหมือนพวกเขา นั่นคือเหตุผลที่แสดงแก่พวกเขาว่าส่วนนี้ของพระองค์

⁴¹ And while they still disbelieved for joy, and wondered, **He** said to them, Have **you** here anything to eat?

⁴¹ และในขณะที่พวกเขายังคงมีความไม่เชื่อเพราะความยินดี และความประหลาดใจ **พระองค์** พูดต่อพวกเขา พวกท่านในที่นี้มีอะไรกินบ้าง?

Comments 24:41. As the verse tells us, the disciples now have joy, but they still wonder as well. By the Lord Jesus' asking them for food, He has ensured all the disciples' hearts that He is a real human at this time as well.

ความเห็น 24:41 ตามที่ข้อเขียนได้บอกแก่เรา เหล่าสาวกเวลานี้มีความยินดี แต่พวกเขายังคงมีความประหลาดใจด้วยเช่นกัน โดยการที่พระเยซูถามเรื่องอาหาร พระองค์ได้ให้ความมั่นใจแก่เหล่าสาวกทั้งหมดว่าพระองค์คือมนุษย์จริงๆในเวลาเดียวกัน

Q: How can a heavenly body consume earthly food? **A:** There are many places in the Bible where the heavenly forms can eat (See, for example, Genesis 18:8) because when human food enters the mouth of the heavenly form, that food will change instantly, and it will be fit for the heavenly form to consume, that is why the Lord asked food from them to make them feel certain that is He Himself talking to them. Heavenly forms are material, while the spirit is not material. Heavenly forms do not travel regularly to Earth. When the three men appeared to Abraham, they were heavenly forms, not spirits, which is why they could eat food.

คำถาม ร่างแห่งสวรรค์กินอาหารของโลกได้อย่างไร? **คำตอบ** มีหลายที่ในพระคัมภีร์ที่ซึ่งร่างแห่งสวรรค์สามารถกินอาหาร(มองตัวอย่าง ปฐมกาล 18:8) เพราะเมื่ออาหารของมนุษย์เข้าไปในปากของร่างแห่งสวรรค์อาหารนั้นจะเปลี่ยนในทันทีและจะเหมาะสมสำหรับร่างแห่งสวรรค์เพื่อกิน นั่นคือทำไมพระเจ้าจึงถามถึงอาหารจากพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขารู้สึกมั่นใจว่านี่คือพระองค์พระองค์เองที่พูดกับพวกเขา ร่างแห่งสวรรค์มีวัสดุในขณะที่ผีไม่มีวัสดุ ร่างแห่งสวรรค์ปกติจะไม่ท่องเที่ยวบนโลก เมื่อชายสามคนปรากฏแก่อับบราฮัม พวกเขาอยู่ในร่างสวรรค์ ไม่ใช่ผีและนั่นคือทำไมพวกเขาสามารถกินอาหารได้

Q: Does the heavenly body then need to eat food regularly like us? **A:** The heavenly body needs heavenly food regularly because certain conditions make the heavenly body still in need of food, but it is not for humans to know what food is to be considered heavenly food.

คำถาม ตามปกติแล้วร่างแห่งสวรรค์ต้องการอาหารตามปกติเหมือนเรา? **คำตอบ** ตามปกติร่างแห่งสวรรค์ต้องการอาหารแห่งสวรรค์ เพราะสภาพบางอย่างทำให้ร่างแห่งสวรรค์ต้องการอาหาร แต่มันไม่ใช่สำหรับมนุษย์ที่จะรู้ว่าอะไรที่ถือว่าเป็นอาหารแห่งสวรรค์

⁴² And they gave **Him** a piece of a broiled fish.

⁴² และพวกเขาให้แก่ **พระองค์** ปลาต้มชิ้นหนึ่ง

⁴³ And **He** took it, and ate before them.

⁴³ และ **พระองค์** รับไป และกินต่อหน้าของพวกเขา

Comments 24:43. The verse tells us that, indeed, the Lord ate the food, and this is a further confirmation of His bodily resurrection.

ความเห็น 24:43 ข้อเขียนได้บอกไว้แล้วว่าจริงแล้วพระเจ้าได้กินอาหาร และนี่คือข้อยืนยันของการคืนชีพในร่างของพระองค์

⁴⁴ And **He** said to them, These are **My** words which **I** spoke to you, while **I** was yet with you, that all things must be fulfilled, which are written in the law of Moses, and the Prophets, and the Psalms, concerning **Me**.

⁴⁴ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา นี่คือการพูด **ของเรา** ซึ่ง **เรา** ได้บอกแก่พวกท่าน ขณะที่ **เรา** ยังคงอยู่กับพวกท่าน ทุกสิ่งต้องสำเร็จลง ซึ่งได้มีเขียนไว้ในกฎหมายโมเสส และเหล่าศาสดาพยากรณ์ และคำสดุดี เกี่ยวกับ **เรา**

Comments 24:44. “All things must be fulfilled” refers to the Lord Jesus’ teaching about His death as the Lamb of God for the remission of our sins and His resurrection after three days (see verses 45-47). The beloved Son of God will fulfill all things that have been written about Him, and here is the proof of it.

ความเห็น 24:44 “ทุกสิ่งต้องสำเร็จลง”

หมายถึงคำสอนของพระเยซูเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ซึ่งเป็นลูกแกะของพระเจ้าสำหรับการให้อภัยของบาปของเราและการฟื้นคืนชีพของพระองค์สามวันให้หลัง (มองข้อ 45-47)

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำทุกอย่างให้สำเร็จเหมือนดังที่ได้เขียนไว้เกี่ยวกับพระองค์และในที่นี้คือที่พิสูจน์

45 Then opened **He** their mind, to understand the Scriptures;

45 แล้ว **พระองค์** ได้เปิดความคิดของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้มีความเข้าใจพระคำสอน

46 and **He** said to them, Thus it **has been** written, that the **Christ** should suffer, and rise **out** from the dead the third day;

46 และ **พระองค์** บอกแก่พวกเขา ถึงสิ่งที่ได้เขียนว่า **พระคริสต์** ควรจะรับการทรมาน และฟื้นคืนชีพจากความตายในวันที่สาม

47 and that repentance and remission of sins should be **proclaimed** in **His** name **to** all the nations, beginning from Jerusalem.

47 และการกลับตัวและยอมรับบาปควรจะมีสอนในพระนามของ **พระองค์** ต่อทุกชาติ เริ่มจากเยรูซาเล็ม

48 **You** are witnesses of these things.

48 ท่านเองเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้

Comments 24:48. In this place, the beloved Son of God has told all His disciples and readers that all things must be fulfilled, and what it is written, we all should think of it that the beloved Son of God has completed.

Note that the appearance of the Lord Jesus to the disciples described in verses 36 to 48 took place on the day of resurrection. Also, note that there is a gap of time between the events ending in this verse and the events starting in the next verse.

ความเห็น 24:48 ในที่นี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่เหล่าสาวกทั้งหมดและผู้อ่าน ทุกอย่างต้องสมบูรณ์

และอะไรที่มันได้เขียนไว้เราควรจะคิดถึงมันเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำให้สำเร็จ

สังเกตการปรากฏของพระเยซูต่อเหล่าสาวกนั้นได้มีบอกไว้ในข้อ 36 ถึง 48 ได้เกิดขึ้นในวันฟื้นคืนชีพ ด้วยกัน

สังเกตในที่นี้คือช่วงว่างของเวลาระหว่างเหตุการณ์สิ้นสุดในข้อนี้และเหตุการณ์ที่เริ่มขึ้นในข้อเขียนต่อไป

49 And behold, **I am sending out** the promise of **My Father** upon you; but **remain you** in the city, until **you** be clothed with power from on high.

49 และดูเถิด **เรา** ได้ส่งพระสัญญาของ **พระบิดาของเรา** มายังท่าน แต่พวกท่านจงคงอยู่ในเมือง จนกระทั่งพวกท่านได้รับอำนาจจากเบื้องสูง

Comments 24:49. We can notice that there is a gap of time between verses 36 to 48 and verse 49. There is a noticeable break between the events presented in these verses, which tells all readers that there is a gap in time. In John 20:26, we are told that eight days later, from the appearance described in Luke 24:36-48, while the disciples were in Jerusalem somewhere, inside again, the Lord appeared to them, and Thomas was with them. Then, in John 21:14, we are told that at the Sea of Tiberias, the Lord revealed Himself to the disciples for the third time. As written in Acts 1:3, the Lord Jesus appeared to the disciples for a period of 40 days and spoke with them about the kingdom of God.

ความเห็น 24:49 เราสามารถสังเกตได้ว่าในที่นี้มีช่วงว่างของเวลาระหว่างข้อ 36 ถึง 48 และข้อ 49 ระหว่างข้อเหล่านี้

นั่นมีที่สังเกตได้ถึงจุดแยกกระหว่างเหตุการณ์ที่ได้ให้ และมันบอกแก่ผู้อ่านทุกท่านว่าในที่นี้มีช่วงว่างของเวลา ในยอห์น 20:26

เราได้รับบอกว่าแปดวันให้หลัง จากการปรากฏที่บอกไว้ในลูกา 24:36-48 ในขณะที่เหล่าสาวกอยู่ในที่หนึ่งในเยรูซาเล็ม ช้างในอีก

พระเจ้าปรากฏแก่พวกเขาและโทมัสได้อยู่กับพวกเขาด้วย แล้วในยอห์น 21:14 เราได้รับบอกว่าที่นั่นที่ทะเลของไทเบเรียส

พระเจ้าได้แสดงพระองค์เองแก่เหล่าสาวกเป็นครั้งที่สาม ตามที่มีเขียนในกิจการของอัครสาวก 1:3 พระเยซูได้ปรากฏแก่เหล่าสาวกเป็นระยะเวลา

40วัน และพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า

The saying of the Lord Jesus in verse 49 happened during a different appearance of the Lord Jesus to the disciples while they were in Jerusalem, sometimes shortly before His Ascension when He instructed them to remain in the city (Jerusalem) to be “clothed with power from on high.” More specifically, this saying in this verse took place at the same time as the saying in Acts 1:4 when the Lord “was staying with them” in Jerusalem at a place where all were gathered together. From this place in Jerusalem, while the Lord was staying with them, He led them up to Bethany on the Mount of Olives, from where He ascended into heaven (see verses 50 to 53 and Acts 1:4-11).

คำพูดของพระเยซูเจ้าในข้อ 49 ช่วงการปรากฏของพระเยซูเจ้าต่อเหล่าสาวกที่เกิดขึ้น ในขณะที่ในเยรูซาเล็ม

บางเวลาสั้นๆก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้กำชับให้พวกเขาคงอยู่ในเมือง (เยรูซาเล็ม) เพื่อ “ได้รับอำนาจจากเบื้องสูง” ให้เป็นการโดยเฉพาะมากขึ้น คำพูดนี้ในข้อนี้เกิดขึ้นเวลาเดียวกับที่ได้บอกในกิจการของอัครสาวก 1:4 เมื่อพระเจ้า “ได้อยู่กับพวกเขา” ในเยรูซาเล็มที่พวกเขาได้ชุมนุมอยู่ด้วยกัน จากที่นั่นในเยรูซาเล็ม ในขณะที่พระเจ้าอยู่กับพวกเขา

พระองค์ได้นำพวกเขาไปยังเบทาเนียบนภูเขามะกอกเทศจากที่ซึ่งพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ (มองข้อ 50 ถึง 53 และกิจการของอัครสาวก 1:4-11)

“And behold, I send out the promise of My Father upon you.” The beloved Son of God has told the disciples straight that the promise of the Father, the beloved Son of God, has sent for them, and this promise will help them to do the work, not only miracle work but the gift of speaking as well, they will remember everything that the beloved Son of God has taught them, even nothing has been written out yet, but all will remember exactly the same things. And also, the Lord will give them many things according to the promise of the Father. Even though the verse does not tell all readers clearly about the Holy Spirit, but when the Lord says, “clothed with power from on high,” this portion refers to covering all of them with the Holy Spirit, which is the Spirit from the Father Himself.

“และดูเถิด เราได้ส่งออกไปคำสัญญาแห่งพระบิดาของเราลงบนเจ้า”

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกเหล่าสาวกอย่างตรงๆถึงคำสัญญาของพระบิดา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ส่งมันสำหรับพวกเขา และคำสัญญานี้จะช่วยพวกเขาให้ทำงาน ไม่เพียงแต่งานพิเศษแต่ของชีวิตของการพูดด้วยเช่นกัน

พวกเขาจะจำทุกอย่างที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สอนพวกเขา ถึงแม้ว่ายังไม่ได้มีเขียนไว้ แต่ทุกคนจะจำได้ถึงสิ่งเดียวกัน และด้วยกัน

หลายอย่างที่พระเจ้าจะให้แก่พวกเขาตามคำสัญญาของพระบิดา ถึงแม้ข้อเขียนไม่ได้บอกทั้งหมดแก่ผู้อ่านอย่างชัดเจนแต่เมื่อพระเจ้าได้บอกว่า “ได้รับอำนาจจากเบื้องสูง” ในส่วนนี้หมายถึงครอบคลุมพวกเขาทุกคนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งคือพระวิญญาณจากพระบิดาพระองค์เอง

⁵⁰ And **He** led them out as far as to Bethany, and **He** lifted up **His** hands, and blessed them.

⁵⁰ และ **พระองค์** พาพวกเขาออกไปจนกระทั่งพวกเขาเข้าใกล้เบทาเนียบ และ **พระองค์** ทรงยกมือของ **พระองค์** ขึ้น และอวยพรพวกเขา

Comments 24:50. Note that this verse is connected to a different appearance of the Lord Jesus to the disciples and not to the one described in verses 36 to 48. Bethany is a village on the Mount of Olives. The Lord Jesus appeared to the disciples in Jerusalem before His Ascension, where they were gathered together, and then He led them out as far as Bethany, somewhere on the Mount of Olives. The Ascension itself is described in Acts 1:6-11.

ความเห็น 24:50 สังเกตในข้อนี้นั้นต่อเนื่องกับการปรากฏภายในครั้งอื่นของพระเยซูเจ้าต่อเหล่าสาวกและไม่ใช่ครั้งที่มิบอกลงในข้อ 36 ถึง 48 เบทาเนียบคือหมู่บ้านบนภูเขามะกอกเทศ พระเยซูปรากฏแก่เหล่าสาวกในเยรูซาเล็ม ก่อนการฟื้นคืนชีพของพระองค์ ในที่ซึ่งเหล่าสาวกชุมนุมกัน และแล้วพระองค์นำพวกเขาออกไปไกลจากเบทาเนียบยังที่ที่อยู่บนภูเขามะกอกเทศ การฟื้นคืนชีพมันเองที่ได้มีอธิบายในกิจการของอัครสาวก 1:6-11

⁵¹ And it came to pass, as **He** blessed them, **He** was separated from them, and was carried up into heaven.

⁵¹ และเมื่อเวลาได้ผ่านไป เมื่อ **พระองค์** ได้อวยพรพวกเขาอยู่ **พระองค์** แยกจากพวกเขาไป และได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์

Comments 24:51. The Lord ascended to heaven from somewhere on the Mount of Olives but not from the village of Bethany itself. The Ascension itself is described in Acts 1:6-11.

ความเห็น 24:51 พระเจ้าเสด็จไปยังสวรรค์จากที่หนึ่งบนภูเขามะกอกเทศ แต่ไม่ไกลจากหมู่บ้านของเบทาเนียบมันเอง การเสด็จไปสวรรค์มันเองที่ได้มีอธิบายในกิจการของอัครสาวก 1:6-11

“And was carried up into heaven.” His own Spirit carried His human body into heaven.

“และได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์” พระวิญญาณของพระองค์เองได้รับร่างมนุษย์ของพระองค์ไปยังสวรรค์

The travel of the Lord into heaven happened instantly, faster than the blinking of an eye. The Lord Jesus, in His heavenly body, from our conception of time and space, can travel instantly, but since the heavenly body is of material form, He cannot appear at the same time in multiple places. However, because the speed of travel is so fast, He can travel to many places in the blink of an eye. Currently, the Holy Spirit and the Spirit of the Lord Jesus cover the whole world. Fasting and prayer are needed to connect with the spiritual world. The heart that meditates on the teaching will open the path of connection for that soul, and the mercy of the beloved Son of God will help that soul connect with His Spirit as well. The Lord Jesus in His heavenly body will not come back to the earth until His second coming.

การเดินทางของพระเจ้าสู่สวรรค์อย่างทันใด เร็วมากกว่าการกระพริบตา พระเยซูเจ้าในร่างสวรรค์ของพระองค์ จากแนวคิดของเราเรื่องเวลาและพื้นที่ สามารถท่องเที่ยวอย่างทันใด แต่เมื่อร่างแห่งสวรรค์ในรูปของวัสดุ พระองค์ไม่สามารถปรากฏในเวลาเดียวกันในหลายที่ ได้อย่างไรก็ตาม เพราะความเร็วของการท่องเที่ยวที่เร็วมาก พระองค์สามารถท่องเที่ยวในหลายที่เพียงกระพริบตา พระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระวิญญาณของพระเยซูครอบคลุมทั้งโลก การติดต่อกับโลกแห่งวิญญาณ การถืออดอาหารและสวดภาวนานั้นเป็นที่ต้องการ ใจที่ได้วางแผนไว้จะเปิดทางให้เชื่อมสำหรับวิญญาณนั้นและพระเมตตาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะช่วยให้วิญญาณนั้นให้เชื่อมติดต่อกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเช่นกัน พระเยซูเจ้าในร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์จะไม่กลับมายังโลกจนกระทั่งการกลับคืนมาครั้งที่สองของพระองค์

⁵²And they worshipped **Him**, and returned to Jerusalem with great joy,

⁵²และพวกเขาบูชา **พระองค์** และกลับไปยังเยรูซาเล็มด้วยความยินดีเป็นอย่างมาก

⁵³and were continually **all** in the temple, blessing **God**.

⁵³และทั้งหมดคงอยู่ยังธรรมศาลา บูชา **พระผู้เป็นเจ้า**

Life and Faith Applications. 1) Depending on the situation each one of us is finding ourselves in, we could start with a little conversation, and in the end, everyone could tell the true gospel to every listener the Lord brings in their path. 2) A true follower of the Lord Jesus Christ must believe in His full body resurrection, flesh and bones. The Lord emphasized His bodily resurrection many times in the Gospels, and here in the Gospel of Luke, we have Him showing Himself to the disciples, teaching them about His suffering and resurrection on the third day, and explaining the Scriptures to them. 3) All believers should pray without wavering for the baptism of the Holy Spirit. 4) All believers should wait and pray for the return of the Lord Jesus to earth.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เราแต่ละคนที่ได้พบตัวของเราเองอยู่ใน เราสามารถเริ่มด้วยคำสนทนาเล็กๆ และในที่สุดทุกคนสามารถบอกพระคำสอนที่แท้จริงแก่ผู้ฟังทุกคนที่พระเจ้าได้นำมาในทางของพวกเขา 2)

ผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ต้องเชื่อในการฟื้นคืนชีพทั้งร่างของพระองค์ ทั้งเนื้อและกระดูก

พระเจ้าได้เน้นถึงร่างของพระองค์ได้ฟื้นคืนชีพหลายครั้งในพระคำสอน

และในที่นี้ในพระคำสอนของลูกาเรามีพระองค์แสดงตัวของพระองค์เองแก่เหล่าสาวกและสอนพวกเขาเกี่ยวกับการทุกข์ทรมานของพระองค์และการฟื้นคืนชีพในสามวันและอธิบายแก่พวกเขาถึงพระคัมภีร์ 3)

ผู้มีความเชื่อทุกท่านควรจะสวดภาวนาโดยไม่มีควมสงสัยสำหรับการบัพติสมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ 4)

ผู้มีความเชื่อทุกท่านควรรอคอยและสวดภาวนาสำหรับการกลับคืนมาของพระเยซูเจ้ายังโลก

